

Vagn Bro: Jeg skal blot i Tilslutning til de Bemærkninger, jeg fremsatte ved anden Behandling, udtale, at vi fra Venstres Side yder vor Medvirkning til denne Lovgivning, idet vi anser den for nødvendig for Samfundet til Sikring mod truende Angreb af vital Betydning. Vi føjer til, at vi nu formener, at Lovgivningen som en Prøvelovgivning er formuleret saaledes, at der heller ikke er gaaet videre end nødvendigt, og ud fra disse Betragtninger kan vi fra Venstres Side yde vor Medvirkning til Lovforslaget.

Pürschel: Idet jeg kan anbefale at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, vil jeg gerne knytte nogle ganske korte Bemærkninger til 3 Punkter i det, foranlediget ved nogle Betragtninger, som fra særlig sagkyndig Side er fremsat over for mig.

Først med Hensyn til Kvinderne. Den paagældende særlig sagkyndige Kritiker ønskede dem helt undtaget fra Spørgsmaalet om tvungen Kastration, og jeg synes derfor, det er rigtig her at oplyse, at vi har drøftet dette Spørgsmaal i Udvalget, men at der var en Del Modstand imod paa dette Punkt at skabe en Særlovgivning for det ene af Kønnene, og derfor blev § 4, næstsidste Stykke, formet, som det er sket, som et Kompromis mellem de indbyrdes afvigende Opfattelser. Bestemmelsen vandt jo i denne Form Retslægeraadets Bifald. Faktisk vil det, som min sagkyndige Kritiker sagde det, være overordentligt sjældent, at en Kvinde vil opfylde Betingelserne. De fleste af de Forbrydere, der er Tale om, som indicerer Anvendelse af denne Forholdsregel, vil faktisk ikke kunne begaaes af Kvinder, men det kan dog tænkes, baade for saa vidt angaar Borgerlig Straffelov § 222 om Forbrydelser mod Børn under 15 Aar, og for saa vidt angaar § 225 ved Homoseksualisme. Saaledes som Bestemmelsen nu er formuleret, kan den efter min Mening ingen Skade gøre, selv om jeg er klar over, at det vil blive yderst sjældent, at der vil kunne være Tale om at anvende den over for Kvinder.

Hvad dernæst angaar Bestemmelsen i § 4, 1ste Stykke, hvor der staar: „naar han efter opnaaet Myndighedsalder findes skyldig“, saa lægger den Bestemmelse Vægten paa, at paagældende, naar Dømmen afsiges, er 21 Aar, altsaa ikke paa, om han paa Handlingstidspunktet havde opnaaet denne Alder. Dette er stemmende med det oprindelige Lovforslag. Jeg har haft under Overvejelse at foreslaa en Æn-

dring deri, men har undladt det under Hensyn til, at Grunden til, at man i § 2 og ogsaa her maa forlange Myndighedsalderen og lægge Vægt paa Domsafsigelsen, er den, at denne meget indgribende Operation jo er i særlig Grad vanskelig og betænkelig over for ikke fuldt udviklede Individuer, og naar dette er Synspunktet, er det ogsaa naturligt at lægge Vægt paa Domsafsigelsens Tidspunkt og ikke paa Handlingstidspunktet.

Endelig har man ønsket, at der i Loven skulde indsættes en Bestemmelse om, at Fængselsnævnet skulde være berettiget til, naar Kastration foretoges paa en Mand, der var hensat til Sikkerhedsforvaring, at løslade den paagældende uden at overholde de 4-aarige Frister, der nu findes fastsat i Borgerlig Straffelov § 67, tror jeg, det er. Det er den samme Tanke, som vi har beskæftiget os med i Udvalget, hvor vi var inde paa at løse det ved den betingede Domfældelse, men denne Vej blev, som jeg sagde ved anden Behandling, opgivet af rent saglige Grunde, og jeg tror, at man ogsaa nu skal slaa sig til Ro med den Affattelse, der er blevet Resultatet, ud fra den Betragtning, at Spørgsmaalet kan løses ad Benaadningsvejen, det var jo det, hvori vi endte.

Jeg har fundet det rigtigt at gøre disse Bemærkninger, for at de kan staa i Rigsdagstidende, ud fra den Erfaring, jeg saa ofte som praktisk Jurist har gjort, at man gaar til Rigsdagstidende for at se, hvad der har været Motiverne til de forskellige Ændringer, og man gaar sørgelig ofte forgæves.

Derfor har jeg tilladt mig at beslaglægge Tingets Opmærksomhed nogle faa Minutter for at fremsætte disse saglige Bemærkninger.

Jensen (Gørding): Efter den grundige Behandling, som dette Lovforslag har faaet i Udvalget, skal jeg kun ganske kort anbefale det til Vedtagelse i den Skikkelse, det nu har.

Justitsministeren (Zahle): Der er i denne Sag arbejdet paa en udmærket Maade fra Rigsdagens Side, og Sagkundskaben har under de Forhandlinger, som er blevet ført i Justitsministeriet, været til Raadighed i enhver Henseende. Man har dernæst gjort det, som vel ofte er det bedste, men som jo ikke er absolut det rigtigste i alle Tilfælde, vist gensidig Imødekommenhed og ikke staaet stift paa bestemte Principper. Det viser sig ogsaa, at det ærede Medlem